

Johannes 1, 19 – 37

Zie het lam Gods dat de zondelast van de wereld op zich neemt.

In het epistel in de feesttijd van Johannes de Doper klinkt dat Johannes als verkondiging een heildragend, schuldbewust vlammenwoord spreekt. Hij is zich terdege bewust van zijn eigen betrokkenheid bij 'de val in de afzondering' in het paradijs. Schuldbewust maar tevens weet hebbend omtrent het heil dat in de wereld komen zal.

Schuld. Er vindt in onze wereld veel onrecht plaats en er wordt veel leed veroorzaakt waarbij de daders er geen enkele blijk van geven door enig schuldgevoel beladen of belast te zijn. Een wereldleider die zijn naam graag in gouden letters geschreven ziet staan of anderen met macht die oorlogen voeren en onnoemlijk menselijk leed veroorzaken: ze komen er mee weg omdat ze zich door politieke 'vaardigheden' eigenlijk onaantastbaar hebben gemaakt.

Schuld? Hoezo! Moraliteit? Wat is dat? Wat gaat mij het persoonlijke lot of leed van de ander aan? Maar ook 'gewoon' op straat wordt onder jongeren in toenemende mate wreedheid en gevoelloosheid gesignaleerd: 'Dat was toch zijn eigen schuld?!' Of geweld tussen partners: 'Ze vroeg er toch eigenlijk om dat haar dit overkwam?!'

Er is zoveel schuld dat onbestraft en onverzoend blijft. Wat kan ik er op mijn kleine schaal aan bijdragen dat zich daarin iets wijzigt? En heeft dat dan zin?

Schuld kan op een subtiele manier heel concreet gevoeld worden wanneer ik de blik op iets anders richt: op wat ik niet deed en naliet te doen. Waar ik de oorzaak van mijn falen of ook van mijn pijn bij anderen legde en niet bij mijzelf zoals juist zou zijn. Of ik toezeggingen deed of beloftes die ik niet ingelost heb. Er zelfs niet op terugkwam omdat ik het vergat.

Er liggen soms veel van dergelijke zaken langs de kant van mijn levensweg dat wezenlijk bij mij behoort. Misschien voel ik mij een tijdlang zo onbelast omdat ik het bewustzijn niet had of de moed ontbrak het oog erop te laten rusten en erbij stil te staan. Het soms door pijn heen als het mijne te erkennen en aan te nemen. Voorlopig alleen in eerlijkheid naar mijzelf.

Wat verandert er niet allemaal wanneer ik eenmaal begin dit wel te doen? Niet alleen voor mijzelf maar ook voor anderen?

Het Lam Gods dat de schuldenlast van de wereld op zich wil nemen kan alleen dragen wat ik bereid ben te dragen. Wanneer ik draag wat in dat alles het Mijne is. Tot ieder mens die zo zijn last draagt komt de Verlosser.

Ignaz Stegeman